

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

08 iunie 2016

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Judecători

Nicolae Gordilă,
Elena Covalenco,
Iurie Diaconu,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului în anulare, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Ialoveni din 21 mai 2015 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 octombrie 2015, declarat de inculpatul

Bivol Igor Ilarion, născut la 15 februarie 1978, originar și domiciliat în s.Costești, r-nul Ialoveni.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 21.11.2014 – 21.05.2015;

2. Instanța de apel: 16.06.2015 – 06.10.2015;

3. Instanța de recurs: 05.05.2016 – 08.06.2016.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 21 mai 2015, Bivol Igor a fost condamnat în baza art.264¹ alin.(1) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 400 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

Plîngerile lui Bivol Igor împotriva acțiunilor organului de urmărire penală despre declararea nulității actului de reținere ilegală a mijlocului de transport din 12 octombrie 2014, pedepsirea persoanelor vinovate și restituirea automobilului în localitatea de domiciliu din s.Costești r-nul Ialoveni, au fost respinse ca neîntemeiate.

2. Prima instanță a constatat că Bivol Igor, la 12 octombrie 2014, la ora 02.20, avînd scopul conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate, ignorînd prevederile art.14 lit.a) din Regulamentul Circulației Rutiere, care stipulează expres că conducătorului de autovehicul îi este interzis să conducă mijlocul de transport dacă a consumat băuturi alcoolice, manifestînd sine-încredere sporită a încălcat aceste cerințe, astfel încît în timp ce se deplasa cu automobilul personal de model „Dacia Logan”, cu n/î IL AY 528, pe una din străzile s.Costești, r-nul Ialoveni, a fost stopat de INP al IGP, Gavriliță Victor pentru verificare. Ulterior, avînd suspiecții că Bivol Igor se află în stare de ebrietate, acesta a fost condus la Dispensarul Republican de Narcologie din mun.Chișinău pentru a fi supus examenului medical de constatare a faptului de consum de alcool.

Conform procesului-verbal nr.1834 din 12 octombrie 2014 privind constatarea faptului consumului de alcool, stării de ebrietate și naturii ei, în rezultatul examinării medicale la Bivol Igor s-a determinat stare de ebrietate alcoolică grad avansat, avînd concentrația de alcool în aerul expirat de 0,71 mg/l.

3. Sentința a fost atacată cu recurs de către inculpatul Ig.Bivol, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și emiterea unei hotărâri de achitare, invocând că la materialele cauzei penale nu există proces-verbal privind efectuarea testării alcooscopice, iar în procesul-verbal nr.1834 din 12.10.2014 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului și stării de ebrietate și naturii ei este indicat în mod expres că concluzia nu este făcută, la fel, nici colaboratorii de poliție nu i-au propus efectuarea testului alcooscopic; - testarea aerului expirat este unul din procedee de rînd cu altele care servesc temei pentru prelevarea probelor de sînge care în final și stabilesc concluzia medicului; - pe parcursul urmăririi penale au fost efectuate mai multe abateri ale legislației, și anume procesele-verbale au fost întocmite cu erori procedurale, examinarea medicală a fost efectuată cu încălcarea procedurii fără a-i fi înaintată vreo învinuire, la materialele cauzei nu au fost anexate corpurile delict, probe grafice, alte materiale rămase după efectuarea investigațiilor, precum și fotografii, schițe care confirmă concluzia expertului, precum și înregistrarea video a examinării medicale; - instanța urma să aprecieze critic declarațiile martorului Gh.Sîrbu; - dînsul nu a refuzat prelevarea probelor biologice; - organele competente nu au întreprins măsurile necesare ca cauza să fie examinată complet; - instanța a făcut concluzii greșite privind victimizarea inculpatului și necesitatea ridicării mijlocului de transport; - instanța nu s-a expus asupra corpurilor delict, și anume a mijlocului de transport.

La fel, Ig.Bivol, a solicitat casarea încheierii privind respingerea cererii de renunțare la avocat; încheierii din 09.12.2014 prin care plîngerile depuse la data de 20.10.2014 și 06.11.2014 au fost transmise în temeiul art.297 Cod de procedură penală, pentru a fi examinate de instanța care examinează fondul cauzei; încheierilor de respingere a cererilor de accelerare a examinării plîngerilor depuse la data de 20.10.2014 și 06.11.2014.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 octombrie 2015, a fost respins, ca nefondat, recursul inculpatului Ig.Bivol.

Instanța de recurs a constatat că prima instanță a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei și concludenței, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungînd la concluzia privind vinovăția inculpatului Ig.Bivol în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(1) Cod penal, făcînd o încadrare juridică justă a acțiunilor acestuia.

La fel, instanța de recurs a considerat întemeiată aplicarea pedepsei inculpatului Ig.Bivol sub formă de amendă în mărime de 400 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, aceasta fiind stabilită în limitele sancțiunii normei penale în baza căreia inculpatul a fost condamnat. Astfel, la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei, instanța a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite de inculpat, de faptul că dînsul a comis o infracțiune ușoară, de persoana acestuia, care nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, se caracterizează pozitiv la locul de trai, anterior a fost condamnat, de circumstanțele care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Totodată, instanța a conchis că prima instanță corect a aplicat în privința inculpatului pedeapsa complementară obligatorie - privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, considerînd că corectarea lui nu poate avea loc fără stabilirea acestei pedepse, deoarece scopul legii penale este de asigurare a siguranței la trafic, impunerii unei prudențe sporite în conducerea mijloacelor de transport care reprezintă izvoare de pericol sporit, educării în acest sens a participanților la trafic.

La fel, instanța de recurs a respins argumentele inculpatului, precum că în cauză de către

organul de urmărire penală au fost comise încălcări la întocmirea proceselor-verbale și testarea stării lui de ebrietate, deoarece potrivit procesului-verbal al Dispensarului Republican de Narcologie nr.1834 din 12.10.2014, la ora 03.22, este confirmată prezența alcoolului în vaporii din aerul expirat, testarea cu „Drager” în aceste condiții nefiind una obligatorie pentru agenții de circulație.

Totodată, instanța de recurs a indicat că declarațiile martorilor V.Gavrilița și G.Sîrbu au fost apreciate conform prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor cu celelalte probe, și care au demonstrat cu certitudine vina inculpatului.

Argumentele inculpatului privind escortarea la Dispensarul Republican de Narcologie fără a-i fi înaintată vreo învinuire, și faptul că examinarea medicală a fost efectuată cu încălcarea procedurii, iar la materialele cauzei nu au fost anexate corpurile delictive, probe grafice, alte materiale rămase după efectuarea investigațiilor, precum și fotografiile, schițe care confirmă concluzia expertului, precum și înregistrarea video a examinării medicale, au fost apreciate de instanța de recurs ca fiind unele nefondate, dat fiind faptul că circumstanțele de fapt au fost stabilite reieșind din toate elementele de fapt prezentate în instanță și analizate din punct de vedere al pertinentei și concludenței, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

La fel, s-a menținut că prima instanță nu s-a expus asupra corpurilor delictive, și anume a mijlocului de transport, deoarece, prin ordonanța procurorului I.Popov din 16.10.2014, a fost dispusă restituirea mijlocului de transport de model „Dacia Logan”, cu n/î IL AY 528, mai mult ca atât, faptul că inculpatul Ig.Bivol urma să plătească parcare pentru patru zile nu-1 justifică să ceară eliberarea gratuită a mașinii deținută la platformă, deoarece acesta era în drept să o facă oricând începând cu 17.10.2014. Agenții de circulație, după primirea rezultatelor pozitive la testarea alcoolică au fost obligați să ridice mijlocul de transport condus de Ig.Bivol pentru a-i asigura integritatea acestuia.

Astfel, instanța de recurs a menționat că, prima instanță, a respectat întru totul cerințele legale, inclusiv cele invocate de recurent, pronunțându-se asupra cererilor depuse la data de 20.10.2014, 06.11.2014 și din 21.11.2014.

5. Împotriva deciziei instanței de recurs, a declarat recurs în anulare inculpatul Ig.Bivol care, fără a invoca vreun temei prevăzut de art.453 Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat, invocând repetat aceleași motive cum au fost invocate în recurs și descrise la pct.3 al prezentei hotărâri.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Colegiul penal atestă că, potrivit prevederilor art.452 alin.(1) Cod de procedură penală, în raport cu prevederile art.455, pot fi atacate cu recurs în anulare la Curtea Supremă de Justiție, sentințele irevocabile de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal, după epuizarea căilor ordinare de atac.

După cum rezultă din actele cauzei, sentința Judecătoriai Ialoveni din 21 mai 2015, pronunțată în privința lui Ig.Bivol, a fost contestată cu recurs la Curtea de Apel Chișinău, care prin decizia din 06 octombrie 2015 a respins, ca nefondat, recursul declarat de către inculpat. Hotărârea în cauză a devenit irevocabilă de la momentul pronunțării.

Potrivit art.453 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, inclusiv când

Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul R.Moldova despre depunerea cererii.

Viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărîrea pronunțată, reieșind din dispoziția art.6 pct.44) Cod de procedură penală, se consideră încălcarea esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția R.Moldova și de alte legi naționale.

Conform art.453 alin.(2), 455 alin.(2) pct.7) Cod de procedură penală, recursul în anulare este inadmisibil dacă nu se întemeiază pe motivele prevăzute în articolul 453 Cod de procedură penală, nu cuprinde menționarea acestor cazuri și argumentarea ilegalității hotărîrilor atacate.

Totodată, în conformitate cu aceste prevederi legale, în recursul declarat de inculpat, nu s-a făcut trimitere la prevederile art.453 alin.(1) Cod de procedură penală, nu au fost invocate expres care circumstanțe sînt considerate a fi un viciu fundamental, cu indicarea normelor legale care prevăd drepturile și libertățile pretinse a fi esențial încălcate, denumirea acestor drepturi și libertăți, esența încălcărilor respective raportată la normele procesual penale și la alte legi naționale, convenții și tratate internaționale, modul și măsura în care încălcările presupuse ar fi afectat hotărîrea atacată, omițîndu-se și argumentarea ilegalității hotărîrii contestate, cu indicarea unor erori de drept concrete.

Din textul recursului se observă că recurentul invocă că instanțele nu au dat apreciere corectă probelor cauzei. Însă, Colegiul penal atestă că, o atare expunere a dezacordului cu hotărîrea atacată nu se încadrează în prevederile art.453 Cod de procedură penală, referitor la temeiurile declarării recursului în anulare.

Conform art.453 alin.(2) Cod de procedură penală, dacă recursul în anulare nu se întemeiază pe motivele prevăzute în alin.(1), un asemenea recurs în anulare este inadmisibil.

Astfel, din considerentele menționate și avînd în vedere că recursul în anulare declarat de inculpatul Ig.Bivol, nu se întemeiază pe temeiurile prevăzute în art.453 alin.(1) Cod de procedură penală, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, pe motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut prevăzute de art.455 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art.456, 453, 432 alin.(1)-(2) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de inculpatul Bivol Igor, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 octombrie 2015, în propria lui cauză penală, pe motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut prevăzute în art.455 alin.(2) Cod de procedură penală.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 29 iunie 2016.

Președine

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu